

INFOCUP

EL POUM d'Artés

El 21 de març del 2024 el Ple de l'Ajuntament d'Artés va fer l'aprovació inicial del POUM, un projecte del qual en vam ser motor durant més de 8 anys. Malgrat que hagi passat 1 any de la seva aprovació, des de la CUP Artés volem explicar i defensar la feina feta i exposar les al·legacions que vam presentar.

El perquè del POUM

El POUM és l'instrument d'ordenació territorial més important d'un municipi. Com a CUP Artés portem treballant per la seva redacció i aplicació ja des del 2011, any en que ens presentem per primera vegada a les eleccions municipals i apostem per "planificar el creixement que volem amb l'elaboració d'un POUM". Cal dir que en aquell moment l'única força política que apostava sense embuts per aquesta estratègia era l'esquerra independentista (CUP); el centredreta local (CiU) apostava per mantenir les normes subsidiàries del 1988 i l'esquerra reformista (GUA - ERC) proposava una actualització de cara a la galeria.

Tenim un poble amb una evident desavinença entre la realitat urbanística del municipi i el creixement previst i existeix un dèficit qualitatiu d'espais lliures i un dèficit d'equipaments comunitaris.

Cal dir sense embuts que el POUM és un instrument polític amb una elevada càrrega tècnica. Per aquest motiu n'hem fet pal·lir de la nostra política urbanística. És un instrument a mitjà llarg plaç però que ens marca el traçat a seguir: una remodelació de l'estructura urbana existent més que no pas una expansió urbana.

Tot i que com a CUP Artés ens sentim molt nostra bona part de la feina feta, no és menys cert que no és el POUM que haguéssim proposat si haguéssim governat sols. Algunes de les qüestions proposades les vam assumir per la correlació de forces i d'altres es van proposar i definir quan ja no estàvem al govern municipal.

Un procés arrelat al Municipi

A la fase d'avanç de POUM hi va haver una **estratègia clara de participació ciutadana** (tallers participatius, reunions espe

cífiques, canals de difusió, elaboració d'una marca pròpia, elaboració d'un portal web, enquestes ...). En la fase de preparació de l'aprovació inicial (2019 - 2023) es va mantenir una estratègia participativa força clara, amb reunions periòdiques i presentacions públiques. Tot i que en general ho valorem positivament, la sensació que tenim és que alguns canvis rellevants que preveu el POUM s'han presentat massa a última hora i amb poca profunditat.

Les dades més concretes es poden consultar a la memòria de participació.

Els esforços emprats per aprovar el POUM de manera participada i consensuada es va veure reflectida en l'**aprovació en ple municipal de l'avanç de POUM per unanimitat** (govern i oposició). Això pot semblar una trivialitat però va atorgar una legitimitat al document i avalar la bona praxi en aquest objectiu. Finalment en l'aprovació inicial del 21 de març del 2024 es van recollir 9 vots a favor i 4 abstencions.

Un dels altres aspectes que valorem molt positivament és l'estratègia d'internalitzar la redacció del POUM. Enlloc de contractar una empresa qualsevol que redactés el cos de la documentació des de fora d'Artés, es van contractar dues persones arquitectes urbanistes per treballar des d'Artés, que amb col·laboració amb l'equip tècnic local, han **creat l'oficina del POUM**, una oficina oberta i al servei de tota la població. Això ha permès teixir una proposta més arrelada al territori i de manera força consensuada i participada. Aquesta oficina ha fet el cos de redacció del POUM i mantingut les reunions de treball i seguiment i de participació.

Una aposta per l'adquisició i construcció de nous equipaments

Artés té un **dèficit d'equipaments comunitaris** en relació a la seva diversitat i situació en l'espai urbà. Per altra banda tenim els

usos culturals molt concentrats a l'espai de Cal Sitges, cosa que té aspectes positius però també determina un únic centre cultural al poble.

Ens sentim molt nostra la proposta del POUM (sorgida de l'alternativa 2 de l'Avanç) de **descentralitzar les dotacions d'equipaments cap a àrees amb dèficits i aconseguir altres peces històriques**. Aquest és el cas dels equipaments previstos als àmbits de **Can Aguilar Tebisa (equipament comunitari lligat al casc Antic)**, i l'àmbit catalogat de **Can Berenguer**, que si tira endavant la proposta d'ordenació, acabaran essent municipals.

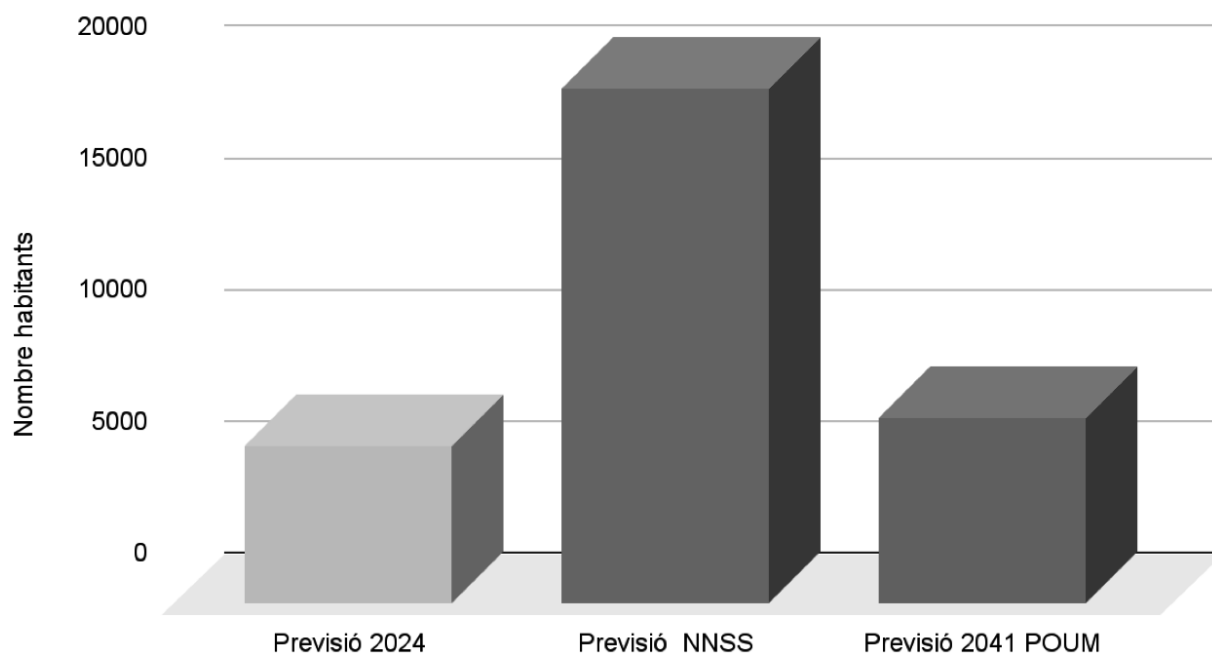
El mateix passa amb el **Casal Artesenc**, que **passarà a ser municipal** amb l'estratègia d'actualitzar la clau urbanística de l'antiga rectoria a teixit residencial destinat a habitatge social. Aquesta és una demanda històrica del municipi. Caldrà veure quin ús s'hi acaba donant, ja que segons la documentació analitzada passarà a ser habitatge dotacional. La demanda de **disposar d'un espai escènic**, un teatre, de petit format, segueix estant sobre la taula. En les darreres reunions mantingudes l'espai que reuneix més condicions és fer una nova construcció al costat de Cal Sitges. Sigui com sigui, esperem que la decisió no s'eternitzi i es faci amb el consens i la implicació dels agents implicats.

Valorem positivament la urbanització prevista a l'**espai de Cal Sans**, que ens defineix una nova centralitat al poble d'Artés en tàndem amb l'anterior i permetrà millorar la permeabilitat i disposar d'**una àmplia zona de verd públic: un nou parc**.

El POUM preveu la possibilitat d'ampliar i ubicar nous serveis funeraris al costat de l'actual cementiri, com ara **un tanatori públic i una sala de vetlles pública**. Això formarà part d'una estratègia política per **fer front al negoci de la mort**.

Comparativa de creixement entre les NNSS i el POUM

El POUM determina la ubicació d'altres equipaments: una nau al polígon industrial per la brigada municipal i un espai a la zona del carrer Núria amb l'ús per determinar.

Desconeixem a dia d'avui com es definirà l'ampliació de zones escolars. Segurament l'equipament que s'ubicarà a la zona del Carrer Núria pot fer front a aquesta demanda. Per altra banda l'institut ja disposa de sòl per una futura ampliació (que depèn de la Generalitat de Catalunya) i desconeixem la proposta prevista per l'ampliació de l'Escola Doctor Ferrer.

Protecció de sòl no urbanitzable

Els darrers anys han estat una batalla constant per tal de **protegir el territori davant d'agressions sistemàtiques** (des de construccions en sòl no urbanitzable, com la implantació de grans parc solars en zones d'interès agrícola per posar-ne dos exemples. A Artés fins a dia d'avui hem trobat la manera d'anar fent front a aquestes agressions.

L'actual POUM posa l'accent en la **protecció i la regulació del sòl no urbanitzable**, considerant-lo com a bé escàs que cal evitar el seu malbaratament i degradació.

Seguint la normativa es divideix el sòl no urbanitzable en quatre zones (sòl rústic N1, sòl d'interès agroforestal N2, sòl de valor paisatgístic N3 i sòl de protecció especial N4). Per posar un exemple, les instal·lacions fotovoltaïques (camps solars) únicament es podran establir a les zones de sòl rústic (N1).

Un poble que decreix respecte les Normes Subsidiàries

Les perspectives de creixement demogràfic de les normes subsidiàries del 1988 eren totalment desfasades i apostaven per un poble i un model urbanístic expansionista i amb un ús depredador del sòl. Concretament **les NNSS del 1988 preveïen en global unes necessitats d'habitatge de 5254 habitatges i un creixement**

poblacional de fins a 19596 habitants (3,73 habitants/vivenda) i un increment de gairebé el 65% respecte la població actual. **Gairebé 20000 habitants**, posant-nos a l'alçada d'altres poblacions com ara Roses, Canovelles o Sant Quirze del Vallès.

A l'hora de dimensionar el POUM s'han tingut en compte les tendències demogràfiques i les necessitats d'habitatge previstes fins a l'any 2042 així com una mirada racional i sostenible en l'ús del sòl. Seguint aquests principis **s'han considerat unes previsions de creixement acumulat de 1147 persones fins a 2041, arribant a unes 7100 persones (increment de 19,07%)**. Això correspon a una demanda neta d'habitatge nou de 420 habitatges fins al 2042.

No és cert que el poble disminuirà en nombre d'habitants els propers 10 o 20 anys. El que sí que hem planificat és un decreixement respecte les normes subsidiàries previstes, consolidant un municipi més compacte i amb un ús racional del sòl.

Tot i així, Artés segueix disposant d'un potencial d'habitatge elevat pendent d'edificar. Part d'aquestes parcel·les no s'arribaran a edificar mai i el POUM ja ho té en compte. Tot i així cal tenir present aquest fet de cara a futures expropiacions per part de l'Ajuntament.

Una aposta de protecció pel Casc Antic

Una de les apostes clau ha estat **actualitzar i mantenir la protecció del Casc Antic**. Valorem molt positivament mantenir una clau de protecció urbanística pel casc antic (clau R1). Es manté l'estratègia política d'alliberar la Plaça Vella de vehicles. Des d'aquest punt de vista es manté la proposta d'aparcament paisatgístic (aparcament integrat a l'entorn natural), ja iniciat fa un parell d'anys, abans d'arribar a la plaça.

Una de les apostes clau que valorem molt positivament és la permeabilitat peatonal a la zona del casc antic, **planificant accessos peatonals en planta baixa** (per exemple; accés des del pati

de la rectoria al carrer Sant Pere, del Carrer Josep Gili fins al carrer Pirineu, o al planificat des del carrer Hospital al carrer del Mig). Això implicarà planificar les expropiacions pertinents i obrir accessos.

Paral·lelament es manté l'estratègia de la reserva de sòl per la zona d'espais lliures seguint amb les **expropiacions engegades la passada legislatura**.

Consolidació de l'actual Polígon Industrial

El POUM **no preveu un nou sòl d'extensió per a activitat econòmica en aquest àmbit**. Es prioritza la millora dels serveis i les instal·lacions i consolidar un teixit que encara a dia d'avui presenta un nombre significatiu de parcel·les pendents d'edificar i en desús.

Des de la CUP Artés valorem positivament l'ampliació d'usos al polígon industrial que ja es va engegar la passada legislatura així com l'estratègia, que preveu la proposta inicial del POUM, per tal de **disposar d'una reserva de sòl d'equipaments per a serveis tècnics** (futura nau de la Brigada Municipal).

Una proposta que posa la vida al centre

El POUM disposa d'un **informe de gènere**. Aquest fet que pot semblar irrellevant no és d'obligat compliment pels Ajuntaments i ha estat una estratègia política i serveix per guiar la proposta urbanística.

Més enllà de reconsiderar el municipi, afavorint la seva compactació més que no pas la seva extensió, ampliant equipaments i millorant i ampliant les zones verdes, una de les mirades que més transformarà el municipi és la qüestió de la **mobilitat basada en**

xarxes quotidianes i l'ús mixt del sòl que planteja.

Segons el pla de mobilitat **el municipi d'Artés tendirà a tenir els carrers unidireccionals** (també el Carrer Rocafort i el Pas-seig Diagonal) i **més zones amb prioritat per la persona viant**, per exemple el Carrer Barcelona. Aquest canvi de paradigma s'haurà d'anar establint ja que suposarà una important inversió a nivell de millora de les urbanitzacions i va amb consonància amb altres estratègies, com ara la de pensar un municipi amb un teixit i un comerç local.

Val a dir que el POUM estableix un límit pels supermercats i altres establiments comercials de 800 metres quadrats (superfície de venda) en algunes zones del municipi (R3, R4 i R5). Al Casc Antic i a les zones urbanes tradicionals, aquest límit passa a ser de 200 metres quadrats. Aquest límit queda molt lluny de les demandes històriques que hem rebut al municipi per establir-hi grans supermercats (per exemple el Consum) que al llarg del nostre pas per l'Ajuntament ha sol·licitat en més de 3 ocasions solars de 2000 a 4000 metres quadrats per establir-hi un local comercial. Sempre ens hi vam oposar i a dia d'avui no hi ha cap gran superfície comercial al municipi d'Artés. És evident que això forma part d'una estratègia política: o s'aposta per un comerç de proximitat, imbricat en el teixit social i que fa xarxa, o es busca el model del súper de gran superfície.

Una proposta per l'habitatge que es queda curta

Valorem positivament que la construcció d'habitatges de protecció pública s'emplacin de manera que eviten concentrar-se en un mateix lloc. D'aquesta manera **s'afavoreix la cohesió social i s'evita la segregació territorial** dels ciutadans per raó del seu nivell de renda.

Per llei com a mínim s'ha de disposar del 30% d'habitatge protegit en les noves construccions. En aquesta aprovació inicial es fa una aposta per aquesta estratègia i segons les dades extretes de la memòria d'ordenació, **es preveu un 49% de sòl d'habitatge protegit** respecte el sòl de nova implantació.

Valorem positivament també que el POUM aposti per destinar una parcel·la de sòl a sistema d'allotjament dotacional públic (clau SD). Aquest fet no és d'obligat compliment i per tant és una **aposta política per fer front a situacions d'emergència**. Tot i així tenim dubtes que la millor ubicació sigui a la zona del Casal Artesenc.

Cal tenir en compte que el POUM determina un potencial d'habitatges nous de 589 (529 en sòl urbà no consolidat i 60 en sòl urbanitzable), al que cal sumar un potencial de 1.103 habitatges en solars vacants. Per tant, el potencial total és de 1.692 habitatges. Tot i que d'aquests valors absoluts només s'arribaran a consolidar de l'ordre del 25%, considerem que **manca una estratègia global per fer front als solars vacants i a la munió de pisos buits**.

L'accés a l'habitatge ha de ser una prioritat per les institucions públiques. Valorem negativament el fet que manqui una estratègia nítida de cara a l'obtenció d'habitatge públic, més enllà de l'habitatge protegit. Segons el programa d'expropiacions previst no hi ha cap estratègia en aquesta línia i sembla que **es destinin més esforços a expropiar habitatge per establir places d'aparcament que no pas a destinar-les a habitatge públic**.

El gran nyap de Roquinyons

Si hi ha algun apartat que no té cap mena de sentit amb la proposta global i que va amb contra dels objectius generals del POUM així com de les pròpies recomanacions de la comissió d'urbanisme de la Generalitat de Catalunya, és la proposta de Roquinyons. Aquesta es manté igual a l'aprovació de les normes subsidiàries de 1988 segrega l'urbanització en diferents sectors d'urbanització "autònoma", ocupant una gran extensió i sent una agressió pel territori.

Fins al maig del 2023 (moment en que la CUP d'Artés deixa de tenir incidència en la regidoria d'urbanisme) s'havia treballat amb una proposta que redefinia de dalt a baix Roquinyons, permetent una urbanització integrada amb el territori, que tenia en compte una ocupació racional del sòl i que resolva els problemes de mo-

bilitat. Aquesta proposta no té res a veure amb la que s'ha acabat presentant per pressions de particulars i per evitar-se maldecaps. El fet d'optar per una opció o una altra ha estat una decisió política de l'actual equip de govern, no pas una decisió tècnica.

És cert que el termini pel desenvolupament dels cinc polígons de Roquinyons es concentren en el primer trienni, després de la seva aprovació definitiva del POUM. És a dir, un cop s'aprovi el POUM tindran tres anys per començar a construir, sinó es podrà revisar de nou (cosa que genera potser encara més dubtes perquè dependrà del color polític polític que hi hagi en aquell moment a l'Ajuntament).

Segurament l'únic aspecte positiu de la proposta d'urbanització és que no preveu la reserva de sòl prevista pel PTPCC com a variant sud del nucli d'Artés (la famosa ronda) després de les reunions de treball mantingudes amb la Direcció General d'Infraestructures de Mobilitat quan encara la CUP d'Artés estava al govern.

Les al·legacions al POUM

El passat mes de novembre va acabar el període d'al·legació al document d'aprovació inicial del POUM. Com a candidatura vam presentar 4 al·legacions:

- Disminuir la superfície comercial a les zones cèntriques
- Incloure paleocanals al catàleg de patrimoni
- Contrària a l'ordenació prevista a Roquinyons
- En contra de l'enderroc dels edificis singulars de davant de l'Ajuntament

Pel que sabem, es van rebre un centenar d'al·legacions i l'equip tècnic i l'equip de govern els correspondrà estimar-les o desestimar-les. Algunes d'elles serviran per redefinir aspectes del POUM i d'altres cauran perquè són contràries als objectius troncals establerts.

Des d'aquí esperem que l'equip de govern es mantingui ferm en aquells aspectes pels quals portem anys i panys treballant i desestimi les al·legacions que van en contra dels objectius generals i específics del POUM, perquè, al cap i a la fi, el POUM ha de ser una eina de millora per l'interès col·lectiu de les artesenesques.

POSICIONAMENT vers l'Ordenança de convivència ciutadana i civisme

El passat mes de març es va aprovar l'ordenança de convivència ciutadana i civisme d'Artés, fruit d'un procés de redacció, al nostre entendre, totalment opac i molt allunyat de l'ànim de participació ciutadana amb el qual ha comptat amb anterioritat l'Ajuntament d'Artés. És per això que des de la CUP Artés hem vist oportú escriure aquest article, volent exposar les al·legacions que vam presentar i traslladar el nostre posicionament vers el text.

El passat mes de març es va aprovar l'ordenança de convivència ciutadana i civisme d'Artés, fruit d'un procés de redacció, al nostre entendre, totalment opac i molt allunyat de l'ànim de participació ciutadana amb el qual ha comptat amb anterioritat l'Ajuntament d'Artés. És per això que des de la CUP Artés hem vist oportú escriure aquest article, volent exposar les al·legacions que vam presentar i traslladar el nostre posicionament vers el text.

L'ordenança presentada regula aspectes de la convivència ciutadana amb un enfocament que, en molts casos, reforça una visió punitiva i de control social per sobre de la promoció d'una autèntica **convivència comunitària basada en la corresponsabilitat, la solidaritat i el suport mutu**. Què vol dir tenir una "visió punitiva"? El punitivisme és la creença que el comportament humà es pot canviar mitjançant el càstig. Sandra Martínez, de l'àrea d'alternatives de seguretat de l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP), ho il·lustra molt bé en un article publicat a la Revista Valors (18 de desembre del 2024), en el qual afirma que es tracta d'un sistema de creences i pràctiques que té com a fonament el càstig o l'enduriment de les penes com a únic mitjà per resoldre conflictes. Ara bé, és cert que les penes més dures resolen els conflictes? Una persona delinquirà menys gràcies a l'amenaça d'un càstig? Realment una pena multa o privativa de llibertat en el cas de les qüestions penals, és un mecanisme eficient de dissuasió a l'hora de cometre un fet delictiu? L'evidència diu que no. Aleshores, com és que des de l'Ajuntament d'Artés s'ha optat per un text de mirada punitiva que pretén castigar amb multes qualsevol dels comportaments anomenats "incívics"? De tot el text, només l'article 22 de Rebuig de la violència i suport

a iniciatives de resolució de conflictes ciutadans, fa referència a la resolució de conflictes mitjançant la mediació, però ni tan sols preveu com es desplegarà, amb quina infraestructura es compta ni quina figura encapçalara aquest procés de mediació, o si només es preveu que la mediació vagi a compte de les parts implicades. Ens fa tot l'efecte que s'ha inclòs la mediació com a recurs per suavitzar el to del text jurídic.

Pel que fa a les al·legacions que vam presentar, la primera la vam centrar en **l'article 14 sobre l'ocupació a la via pública**, el qual creiem que restringeix de manera excessiva l'exercici del dret a la lliure reunió i associació, atès que qualsevol activitat requereix autorització municipal. Veiem que les restriccions que es regulen al text difículten l'ús lliure i col·lectiu dels espais comuns. Es prohibeix tota ocupació sense autorització, hiperregulant l'espai públic, on només es permetin activitats sota control administratiu. Això limita l'autoorganització ciutadana i les pràctiques de reapropiació de l'espai per part de col·lectius socials o culturals. A més, creiem que pot significar barreres burocràtiques a iniciatives populars sense afany de lucre. Per tot això, des de la CUP Artés proposem que es requereixi d'autorització de l'administració local en els casos en què es pugui acreditar un impacte negatiu greu en la mobilitat, el medi ambient o la seguretat ciutadana.

La segona al·legació presentada fa referència a **l'article 15 de l'ocupació de la via pública per activitats musicals, festives i/o recreatives**, en concret el precepte 5, **sobre el consum d'alcohol a la via pública**. La prohibició generalitzada del consum d'alcohol a la via pública pot considerar-se una mesura

discriminatòria, paternalista i fins i tot repressiva, perquè assumeix que la població no és capaç d'autoregular-se i de consumir alcohol sense generar problemes. És assumir que la ciutadania es comportarà de manera incívica, quan en realitat la majoria ho fa amb responsabilitat. D'aquesta manera, creiem que la regulació del consum d'alcohol a la via pública ha d'apuntar cap a situacions en les quals es pertorbi greument la convivència ciutadana o pugui generar problemes de seguretat.

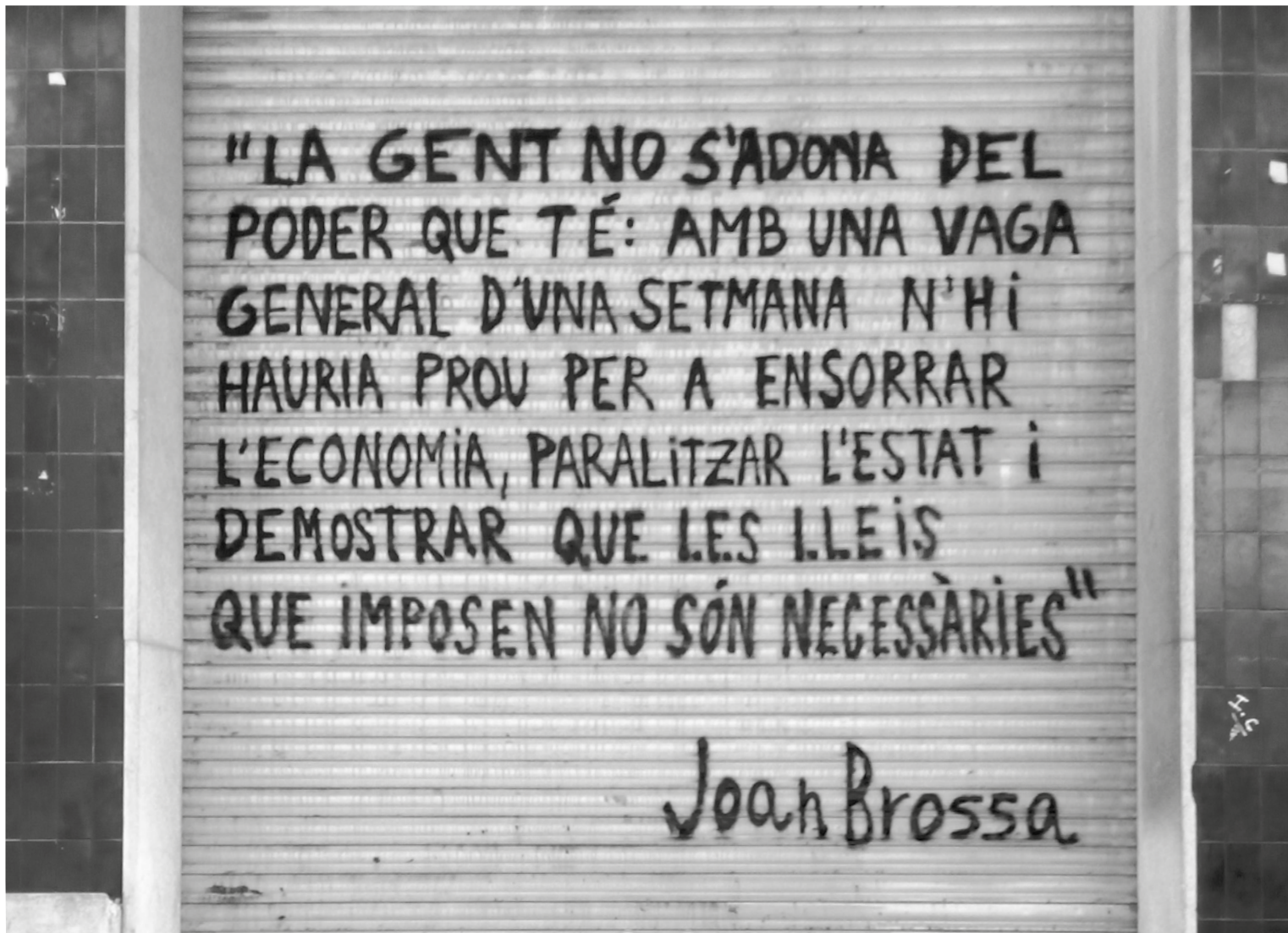
També vam fer al·legacions de **l'article 16.1 sobre la publicitat i de l'article 19.1 de l'utilització dels espais, dels equipaments i dels béns públics**, en els quals es prohibeix la col·locació de pancartes, banderoles i rètols sense autorització. Aquests articles poden vulnerar la llibertat d'expressió i dificultar la comunicació de moviments socials i veïnals, així doncs, proposem que quedi permès sempre i quan no en dificultin la funcionalitat ni comprometin la seguretat dels vianants, tinguin per objectiu beneficis econòmics privats o atemptin contra els drets humans i la dignitat de les persones.

Pel que fa a **l'article 22 de rebuig de la violència i suport a iniciatives de resolució de conflictes ciutadana**, tal i com hem assenyalat abans, vam exposar que no n'hi ha prou amb posar un article sobre mediació. Trobem a faltar que s'especifiquin què implica això, els recursos amb els quals es compta per dur-ho a terme o si correrà a compte de les parts.

Per últim, sobre **l'article 23 de dignitat de les persones**, ens preocupa el seu abast, ja que no tenim clar qui ha de dictaminar que hi ha hagut una falta, i com es provaria.

Creiem fermament que es necessita un enfocament basat en la mediació comunitària i en mecanismes més participatius i menys restrictius per garantir que l'espai públic sigui realment inclusiu i tot això no ho veiem plasmat en aquesta ordenança. En els últims anys, els discursos punitius han anat a l'alça encapçalats per l'extrema dreta. Com ja sabem, aquesta mena de proclames estan íntimament lligades amb els discursos racistes, classistes i aporofòbics que els caracteritza. Veiem la publicació d'aquesta ordenança un símptoma de la dretanització que pateix la societat, ja que els posicionaments de mà dura només són un pretext electoralista propis del populisme punitiu usat per les dretes, apel·lant a una pretesa seguretat ciutadana i apostant per polítiques criminals i jurídiques sense cap base científica. No entenem com és que un Ajuntament on hi governa Esquerra Republicana en majoria absoluta, claudiqui i caigui a la trampa del punitivisme, assumint l'agenda de l'extrema dreta.

La solució no passa per amenaçar amb multar, si no en enfortir la comunitat: fent-la més solidària, més inclusiva i més empàtica amb les diverses realitats que conviuen al nostre poble. Cal pedagogia i sensibilització en valors de convivència i comunitat, i sobretot en resolució de conflictes. Sabem que el sistema de penes retributives, aquelles que només aspiren a imposar un càstig, no aporten res ni solucionen problemàtiques socials. Tot això s'aconsegueix amb polítiques de mirada social, que treballin des de la prevenció de la violència des de les seves causes, moltes vegades estructurals i sistèmiques. No serà en el punitivisme on hi trobarem un canvi social.

SOBRE ELS RALLIS

que cada any marquen la vida al poble

L'any passat van ser dues vegades les que la nostra vila es va veure sacsejada per un ral·li. És per això que volem reflexionar sobre quins són els motius pels quals es realitzen aquests tipus d'activitats, quins poden ser els beneficis i, sobretot, quines són les conseqüències negatives de promoure competicions automobilístiques al poble. També ens preguntem si aquests dos ral·lis quedaran fixats a l'agenda d'esdeveniments del poble any rere any.

Per posar-nos en context, durant l'any 2024 es van celebrar el Ral·li Vila d'Artés el 15 de juny, i el Ral·li 2000 Viratges el 23 de novembre. Durant aquells caps de setmana, la circulació es va veure afectada als carrers Passeig Diagonal, les Parres i Montserrat i es va prohibir aparcar al carrer Bruc.

Per què es permet o, fins i tot, es participa activament en l'organització d'aquests tipus d'esdeveniments? Els motius per promoure ral·lis a banda del "s'ha fet sempre", suposem que deuen anar lligats a la línia política de l'equip de govern, o potser és perquè aporta uns beneficis importants per a la ciutadania? És una bona promoció econòmica i aporta projecció al poble o és un "esport" que urgeix impulsar? Aquestes preguntes estan a l'aire, perquè no sabem què hi ha darrere d'aquesta decisió política. Així doncs, ens agradaria conèixer, com a mínim, si hi ha cap mena de valoració sobre l'impacte que generen aquests actes (visites, impacte als comerços i restaurants, despeses associades directes i indirectes, interferències a la ciutadania, etc.), perquè dubtem molt que realment hi hagi gaires beneficis.

Per contra, veiem un seguit de problemàtiques que volem destacar. Quan participem d'aquests actes, estem fomentant l'ús del transport privat (el cotxe). Un mitjà de transport altament contaminant i insostenible. Com a grup, hem treballat molt des de l'Ajuntament per a promoure la mobilitat sostenible, i creiem que aquests actes hi van en contra. Si anys enrere no es tenia en compte ni la mobilitat sostenible, ni la contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica actualment i per sort, hi ha una conscienciació més forta sobre les

conseqüències de la crisi climàtica (moltes es poden observar ja al nostre municipi), i, per tant, ara més que mai, cal actualitzar certes pràctiques i activitats.

També ho veiem qüestionable des d'un punt de vista educatiu. No tenim constància que al Pla Educatiu d'Artés hi consti la promoció de les energies fòssils. Pensem que més aviat el que fa falta promoure entre la infància i el jovent d'Artés és més educació ambiental, que hauria de ser prioritari per combatre la crisi ecosocial. També lligat a l'educació, aquests esdeveniments fomenten les petromasculinitats, pràctiques basades en el malbaratament del combustible (no renovable), els sorolls ensordidors, l'exhibicionisme, la velocitat i el risc. Són pràctiques lligades a la masculinitat hegemònica, que com devem saber, no és massa feminista. Dues dades com a referències, quan els homes xoquen, hi ha gairebé un 60% de possibilitats més que hi hagi ferits greus o que el nombre de víctimes mortals per ocupant d'un vehicle sigui el doble si hi ha un home conduint.

Si el que es busca és un guany econòmic, quan es duen a terme aquests esdeveniments es paga la taxa per ocupació de via pública per part de l'entitat organitzadora? L'ocupació de la via pública és de moltíssims metres, i, per tant, l'afectació al veïnat també. A part de la més que evident afectació al veïnat, sembla que hi podria haver un greu greuge comparatiu. No només no hi ha ingressos directes a les arques públiques sinó que hi ha un munt de despeses. Quantes hores de brigada i policia es destinen a col·locar la senyalització corresponent? I a organitzar i col·locar participants? I les hores extres de la policia per a "col·laborar" en l'organització?

Des de la CUP Artés ens preguntem si valen la pena totes aquestes repercussions negatives (soroll, talls i ocupacions de carrers, augment de la circulació de cotxes a gran velocitat, despesa econòmica, augment de l'impacte ambiental, i en definitiva, unes pràctiques que s'oposen als valors que aquest ajuntament se suposa que defensa?